

«Падарожнік»

Комікс пра вандроўку Вацлава Ластоўскага

У лістападзе 1926 года адбылася знакавая падзея — Акадэмічна канферэнцыя па рэформе беларускага правапісу, якая сабрала мовазнаўцаў не толькі з БССР, але і з замежжа.

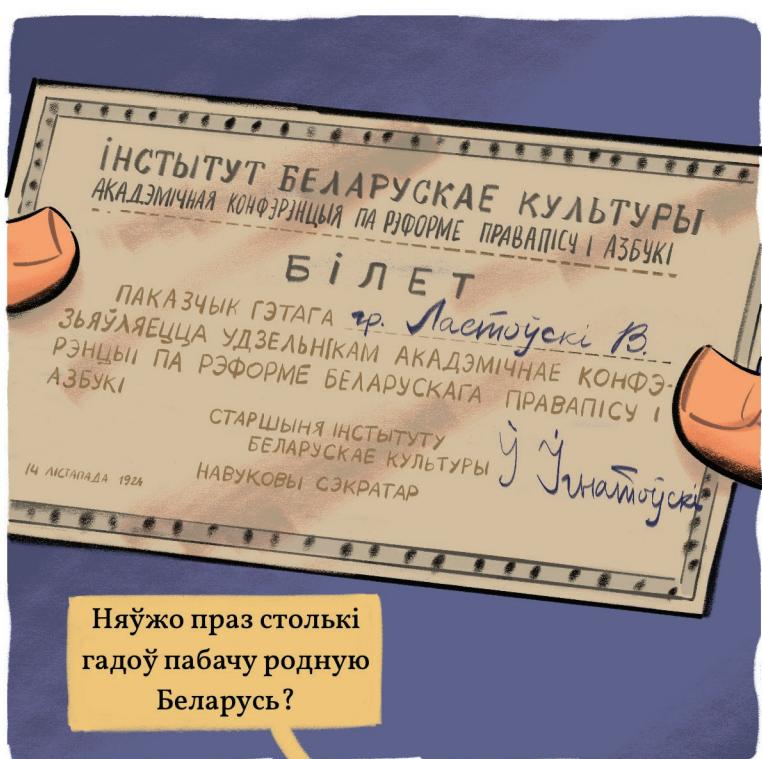
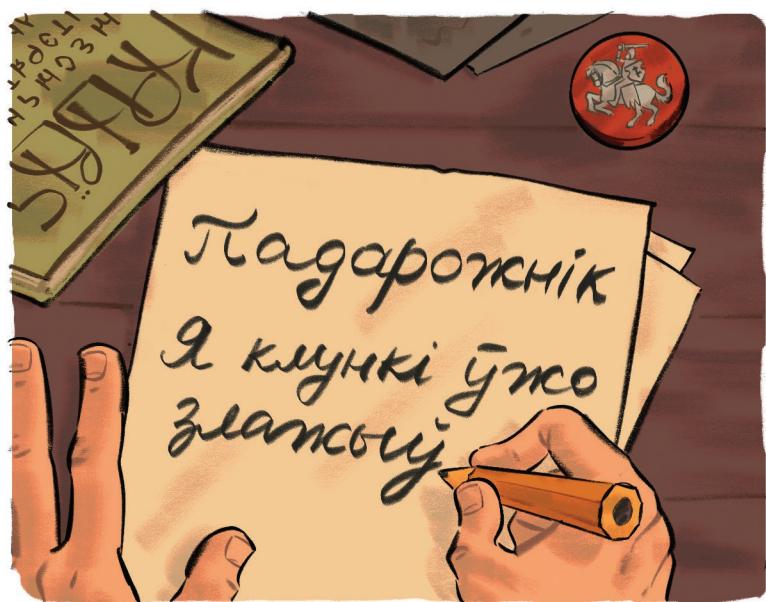
Гэта быў самы разгар палітыкі «беларусізацыі», калі ў краіне разгарнулася кіпучая праца па стварэнні ўсяго беларускага: выходзілі кнігі, газеты і часопісы на беларускай мове, працавалі музеі і тэатры, здымалася кіно.

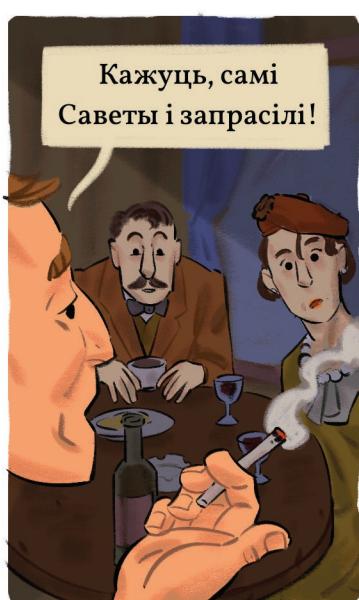
Статус культавых аўтараў на той час мелі Янка Купала і Якуб Колас. Але вырасла і новае пакаленне літаратараву, якія згуртаваліся вакол аб'яднання «Маладняк». Галоўнымі завадатарамі там былі Міхась Чарот і Алесь Дудар, якія нярэдка «браліся ў рожкі» з класікамі.

Менавіта згаданая канферэнцыя падштурхнула Вацлава Ластоўскага, які жыў тады ў Коўне, да пераезду ў БССР. Былы прэм'ер-міністр БНР, які добра прайвіў сябе на культурніцкай і навуковай ніве, меў некалькі варыянтаў для пераезду.

Але вырашыў вярнуцца ў Савецкую Беларусь...

Коўна, восень
1925 года

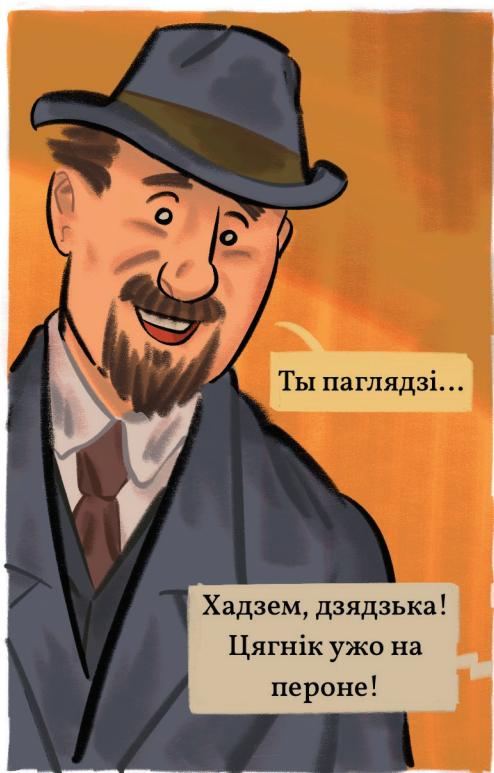

Каля
Полацка

Святочны вечар у адной з менскіх
сталовак з нагоды 20-годдзя
творчай дзеянасці Якуба Коласа.
Лістапад 1926 года

Цішка
Гартны

Антон
Баліцкі

Якуб
Колас

Ведаеш, мяне сёння вельмі
ўразлі гэтыя “маладнякоўцы”.
Я толькі яшчэ не разабраўся як
— кепска або добра...

Але ж цікава, што беларуская
моладзь абуджаеца, робіцца
актыўнай і пасіянарнай.

У нашыя часы
такога не было!

Тут яшчэ і не такія “казкі
жыцця” адбываюца.

Не так даўна
толькі щудам
абмінуў цугундар
праз такую вось
актыўную
моладзь...

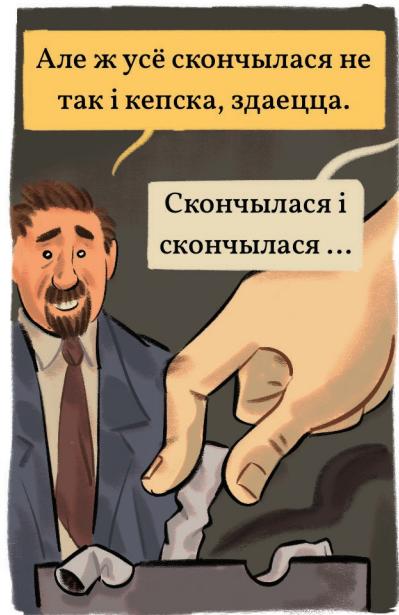
Гэта ты, дзядзька, хіба
“лістападаўцаў” маеш на
ўзвaze? Я пільна сачыў за
справай Лістапада ў прэсе!

Па замежжы
быў вялікі
рэзкалас.

Быў і добра. Але давай
лепей зменім тэму...

Але ж усё скончылася не
так і кепска, здаецца.

Скончылася і
скончылася ...

Менск, 14 лістапада
1926 года

Увесну 1927 года Вацлаў Ластоўскі пераехаў у Менск.
Там працаваў у Інбелкульце, быў дырэктаром музея,
стаў неадменным сакратаром толькі што створанай
Акадэміі навук.

Летам 1930 года арыштаваны разам са Сцяпанам
Некрашэвічам. Адпраўлены ў высылку ў Саратав.

У жніўні 1937 года паўторна арыштаваны
і расстралены ў студзені 1938 года. Месца пахавання
невядомае, як і многіх іншых герояў гэтага комікса.

Рэабілітацыя Вацлава Ластоўскага пачалася ў 1958
годзе. У званні акадэміка ён быў адноўлены
толькі ў 1990 годзе.